

overordentlig sande Ord. Af en fransk Statistik fremgaar det, at ogsaa Vinduesarealet spiller en overordentlig stor Rolle, og at Tuberkulosens Udbredelse staaer i omvendt Forhold til Vinduesarealet: jo mindre Vinduesareal, desto større Tuberkulose. Oplysningerne kommer frem dernede fra, fordi man i Frankrig ligesom alle andre Steder vilde lægge Skat paa al Ting og saa havde hittet paa at paalægge Vinduesskat, saaledes at jo flere og jo større Vinduer Folk havde, des større Skat skulde de betale. Og da Folk i Frankrig lige saa lidt som andre Steder, holder af at betale Skat, fandt de paa at tage det mindst mulige af Vinduer, og det hævnner sig selvfølgelig i Længden. Selvfølgelig vil disse Ting koste, men jeg vil paastaa, at Udgifterne er saare ringe i Forhold til de Penge, der medgaar til Hospitaler, Syge- og Fattigpleje, Politi, Fængsler, Sanatorier og Børnehjem. Børnehjem er det jo bedst at undgaa, saaledes at Barnets eget Fødehjem bliver det naturlige Børnehjem; jeg tror ikke meget paa den Forbedring, der fremkommer, hvor man samler et halvt Hundrede Børn med daarlige Egenskaber. Der vil de neppe forbedres mere, end de voksne forbedres i Forbedringshuset. Man skal i det hele taget sørge for — det er Samfundets smukkeste Opgave — at give Folk noget at arbejde for, at stræbe efter, og man har ikke nogen smukkere Opgave end at imødekomme den Trang og Længsel, der er hos de fleste Mennesker efter at faa eget Hjem, og kan man tillige sørge for, at de faar en lille Have — om det end ikke er andet end en Kolonihave — saa er det godt; vi har alle set den Betydning, Kolonihaver har. Det var allerede kendt i Oldtiden; den bekendte gamle Statsmand Cicero udtrykte det saaledes, at den Mand, der dyrker Jorden, tænker ikke paa at gøre noget ondt; derfor er Landboerne saa gode.

Efter disse Bemærkninger, som angiver det Synspunkt, hvorunder det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, ser paa Lovforslaget, skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger om Enkeltheder. Der staaer i § 1, at den fastsatte Frist kun undtagelsesvis kan udstrækkes udover den 1. November 1919. Det er alt for kort Tid. Vi har i Boligkommissionen belærte af tidligere Erfaringer ønsket en Frist paa et Aar, idet det tager Tid for en Forening at blive dannet og faa Anerkendelse o. s. v.; det kan aldeles ikke gøres til 1. November. I denne Forbindelse maa jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at hele Appa-

ratet virker alt for tungt. Den, der vil søge Statslaan, skal henvende sig til Finansministeriet, og hvis han søger Laan efter denne Lov, skal han til Indenrigsministeriet, og de to Ministerier stiller i formel Henseende forskellige Fordringer. Navnlig for Finansministeriet tager det en saa knusende Tid at afgøre Sagen, idet det skal have en Mand sendt ud, og han er ikke altid ved Haanden. Jeg kan oplyse, at det har taget baade 3 og 4 Maaneder, efter at en Ansøgning fra en Byggeforening ude i Landet er indsendt, før Afgørelse er truffet, ja, endda maaske endnu længere Tid. Dernæst skal der være dobbelt Sæt af Ansøgning og Arbejdstegning og alt muligt, baade til Finansministeriet og til Indenrigsministeriet, da man jo i Regelen søger begge Steder. De har forskellige sagkyndige at raadføre sig med, og endelig dumper det ned i Boligkommissionen, hvor jeg tør sige, man med meget prisværdig Hurtighed faar Sagen ekspederet, men nogle Dage tager det ogsaa der, de andre Steder tager det ofte Maaneder. Der vil nu fremkomme en Henstilling fra Boligkommissionen om at faa hele dette Arbejde simplificeret. Dertil kommer yderligere, at i de fleste Tilfælde skal Ansøgningerne ogsaa til Justitsministeriet, idet man næsten alle sammen har et eller andet at skulle søge Dispensation for, om det saa er en saadan Ubetydelighed — for mig staaer det som en Ubetydelighed —, som at man vil undgaa disse grimme Brandgavlsskamme. Naar man gerne vil bygge kønt — og i det Selskab, jeg har den Ære at være Formand for, er det Tilfældet —, saa at det ene Hus ikke bliver helt lig det andet, men de dog har et ensartet Præg, hvad enten det er Enkelt-huse eller Dobbelt-huse, saa er det skæmmende, naar det ene af Husene er en Dobbeltvilla, at have denne grimme Kamragende op. Det er Justitsministeriet, der skal give Dispensation i denne Henseende, og det koster en hel Del Ulejlighed og Penge, saa vi efterhaanden er kommet bort fra det. Fristen er, som nævnt, sat til 1. November, men jeg er overbevist om, at den højtaerede Minister vil erfare, at naar der staaer „undtagelsesvis“, vil det netop blive Regelen, at Fristen maa udstrækkes udover 1. November. Jeg kunde derfor ønske en Forandring her. Naar der tillige tales om, at Hensigten med Lovforslaget ogsaa er at afhjælpe Arbejdsløshed, forbavses jeg derfor, thi jeg troede, at i Byggefagene var